

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 28 Grudnia r. s. 1825 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sanktpetersburskich jest dnia 19 grudnia.

Wszystkie gazety stolicy z dnia 15 grudnia zawierają: „Dzień czternasty teraźniejszego miesiąca, stanie się zapewne pamiętną epoką w rocznikach dziejów Państwa. W dniu tym mieszkańcy stolicy, z uczuciem radości i nadziei dowiedzieli się, że CESARZ JEGOMOŚĆ, NIKOŁAJ PAWŁOWICZ, przybiera koronę Swych przodków, należącą do niego skutkiem uroczystego, a dobrowolnego zrzeczenia się CESARZEWICZA JEGOMOŚCI KONSTANTEGO PAWŁOWICZA, i z naznaczenia zmarłego CESARZA ALEXANDRA i z mocy zasadniczych praw Państwa o sukcesyi tronu.

Ale podobano się Opatrzności Boskiej, dzień tak pożądany, oznaczyć smutnym dla nas wypadkiem, który niespodzianie, i na kilka godzin tylko, zamieszał spokójność w niektórych częściach miasta.

Wkrótce po ogłoszeniu Najwyższego Manifestu o wstąpieniu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI na Tron, Rada Państwa, Rządzący Senat i Najświętszy Synod zaprzysięgli wierność MONARSZE: w ciągu rana powinny były zaprzysiąc wszystkie półki gwardyi.

O pół do dwunastej Dowodzący korpusem gwardyi i Naczelnik sztabu gwardyi donieśli CESARZOWI JEGOMOŚCI, że przysięga wykonana została przez półki: konnej gwardyi, kawalergardyi, preobrażeńskij, siemionowski, pawłowski, grenadyerski, strzelców gwardyi, finlandzki i batalion saperów.

O dalszych półkach nie było jeszcze doniesienia: za przyczynę tego kładziono daleką odległość koszar ich od pałacu.

O godzinie dwunastej doniesiono, że czterech oficerów z konnej artyleryi gwardyjskiej oświadczyło opór, i że ich aresztowano, dalsi zaś, równie oficerowie jak niższe stopnie korpusu artyleryi gwardyjskiej wykonali przysięgę z jednomyślną i odznaczającą się gorliwością.

Dopiero około końca godziny pierwszy doszło do wiadomości CESARZA, że część półku moskiewskiego (mówiono iż od 300 do 400 ludzi), wyszedłszy ze swych koszar z chorągiewkami rozwiniętymi i ogłaszając CESARZEM WIELKIEGO XIĄŻĘCIA KONSTANTEGO PAWŁOWICZA idzie na plac Senatu.

Tłumy ludu biegły na ten plac i przed pałac. CESARZ JEGOMOŚĆ wyszedł z pałacu bez żadnego orszaku, Sam jeden stanął pośród ludu, i został powitany okazami uszanowania i miłości: ze wszech stron najwyższe wznosiły się okrzyki radości.

Ale zbuntowane dwie rotty półku moskiewskiego nie uspokoiły się. Stały w kwadracie przed Senatem: mając na czele siedmiu lub ośmiu ober-oficerów, do których przyłączyło się kilku ludzi we frakach, gnuśnego pozoru. Niewielkie kupy pospółstwa ich otaczały i wykrzykiwały ura!

Widoczna była potrzeba wyprowadzić przeciwko nim, dostateczną liczbę wojska wiernego. CESARZ rozkazał sprowadzić batalion półku preobrażeńskiego, i dowodząc nim, zbliżył się do mie-

scy, gdzie byli zgromadzeni rokoszanie, ale w mocnym postanowieniu nie użyć siły, dopóki najmniejsza będzie zostawała podobieństwo, łagodności i namową powrócenia zaślepionych hultajów do swej powinności. Podjechał ku nim Sanktpetersburski Wojenny Jenerał-Gubernator Hrabia Miłoradowicz, w nadziei, że jego słowa ocucą w nich uczucie obowiązku; lecz w tejże chwili, stojący blisko człowiek we fraku, strzelił z pistoletu, i śmiertelnie ranił tego wiernego i tak znakomitego wodza. Umarł on dzisiejszej nocy.

Zbrodnia ta bynajmniej nie zmieniła umysłu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI. Mięztwo i łaskawość zarówno się wydawały w czynionych kilkakrotnie na Jego rozkaz napomnieniach do zbuntowanych. CESARZ wzywał ich do obowiązków i poddania się, ale nie przyjmując żadnych warunków, ani tając przed nimi, że, za narychleyszym nawet poddaniem się koniecznie należy, ażeby przykładowe nastąpiło ukaranie hersztów buntu.

Tymczasem CESARZ JEGOMOŚĆ rozkazał, ażeby będący na straży w pałacu półk finlandzki strzelców, wzmocniony był batalionem saperów, a półkom kawalergardyi, konnej gwardyi, pawłowskiemu, grenadyerskiemu, i pierwszy brygadzie artyleryi gwardyjskiej stawili się przed Sobą. Wszystkie te wojska usilnie prosiły o pozwolenie, ażeby jednem uderzeniem mogły zniszczyć bunt i buntowników.

Do tych ostatnich przyłączyło się, nieco ludzi z półku lejbgrenadyerów i morskiego ekwipazu gwardyi.

A tym czasem z drugiej strony, WIELKI XIĄŻĘ MICHAŁ PAWŁOWICZ, który tejże chwili powrócił do Sankt-Petersburga, dowiedziawszy się, że część półku moskiewskiego, należącego do Jego dywizyi zhanbiła siebie porwaniem się na prawą władzę, co rychlej pobiegł do koszar, i tam, zdanych zgola surowych nie używając środków, skłonił do przysięgi sześć kompanij tego półku, które na początku rokoszu, chociaż nie chciały przysięgać, ale też nie chciały iść za przykładem tych, którzy poszli na plac Senatu; JEGO WYSOKOŚĆ, zobowiązawszy te kompanie słowem wykonanej przysięgi na wierność dla CESARZA NIKOŁAJA PAWŁOWICZA, przywiódł je przed NAJJAŚNIEJSZEGO Brata Swojego, równą z innemi wojskami niecierpliwością palające, ażeby położyć koniec temu rokoszowi.

Ale CESARZ oszczędzał jeszcze tych zapamiętalców, i dopiero za nadejściem nocy, kiedy już wszystkie środki daremnie użyte były, i sam nawet głos Najprzewielebniejszego Metropolity, Serafima, pogardzony został przez zbuntowanych, MONARCHA wbrew przeciwko uczuciom serca własnego, uyrwał się nakoniec zmuszonym użyć siły. Sprowadzono działa, a niewiele wystrzałów w kilku minutach plac oczyściło.

Jazda uderzyła na nieczemne szcłatki zbuntowanych, ścigając ich i chwytając. Rozbiegły się potem po wszystkich ulicach mocne patrole, i o godzinie 6tej wieczorem, z całego tłuszczy zbuntowanych nie było już i dwóch ludzi razem: broń rzucali, albo się oddawali na łaskę. Około godziny 10tej patrole zabrały więcej 500 w niewolę, którzy rossiapani tam i ówdzie snuli się

pojednemu; naywinnieysi z oficerów poymani i do twierdzy są zaprowadzeni.

O godzinie 6tej wieczorem CESARZ powrócił do pałacu i *Te Deum Laudamus*, z okoliczności wstąpienia na Tron JEGO CESARSKIEY MOŚCI, śpiewane było w obecnosci NAYJAŚNIEYSZYCH PAŃSTWA, całego dworu i wielkiego zgromadzenia znakomych osób. W całym mieście przywrócona została spokojność.

Ten jest rzetelny obraz wypadków dnia wczorajszego, których naoczniymi byliśmy świadkami, aktóre z naywiększą dokładnością szczegółów opisałyśmy.

Bez wątpienia są one boleśnemi dla wszystkich Rossyan i powinny być smutne zostawić wrażenie w duszy CESARZA JEGOMOŚCI.

Ale każdy, ktokolwiek był świadkiem postępowania MONARCHY w dniu tym pamiętnym, wielkości Jego męztwa, uderzającey i niczem niezachwianej stałości ducha, któremu tak mocno się dziwią wszystkie woyska i naydoświadczeni ich wodzowie; każdy kto widział, z jak świetną odwagą działał NAYJAŚNIEYSZY BRAT Jego i jak szczęśliwym skutkiem te jego usiłowania uwieńczone zostały; nakoniec każdy, ktokolwiek pomyśli, że buntownicy, przez 4 godziny bawiąc na placu, przez większą część tego czasu na wszystkie strony otwartym, nie znaleźli dla siebie żadnych pomocników, prócz niewielu żołnierzy pijanych i niewielu ludzi z pospólstwa także pijanych, i że ze wszystkich półków gwardyi, żaden w całym składzie, prócz kilku kompanii dwóch półków i ekwipażu morskigo tylko, mogły bydź uwiedzione i pociągnięte zgubnym przykładem zuchwalstwa; ten zaiste z wdzięcznością ku Opatrzności uzna, że w tém zdarzeniu wiele jest pobudki do cieszenia się, że samo to zdarzenie niczem więcej nie jest, tylko chwilowem doświadczeniem, które służyć będzie ku okazaniu rzetelnego charakteru narodu, niezachwianej wierności większey, bez żadnego porównania części woyska, i powszechnego poświęcenia się Rossyan dla prawego swego MONARCHY. Już wyznania badanych celnieyszych przestępców i dobrowolne stawienie się głównieyszych hersztów: szybkość z jaką buntownicy rozpięchli się od pierwszych zaraz wystrzałów; oświadczenia szczerego żalu żołnierzy, którzy sami powracają do koszar, dla opłakiwania chwilowych swych błędów; wszystko to dowodzi, że oni byli ślepem narzędziem, że ogłaszanie Imienia CESARZEWICZA KONSTANTEGO PAWŁOWICZA i mniemana wierność przysiędze, od której JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ Sam dobrowolnie i niecofnionem zręcznieciem się Swojem wszystkich uwolnił, służyły tylko za pokrywkę rzetelnego jawnego zamiaru tych, którzy bunt ten ułożyli, ażeby Rossyą całą pogrzyżyć w przepaści nieszczęść bezrządu.

Sprawiedliwy sąd rychło się dopełni nad występniymi spółnikami zrobionego rozruchu. Za pomocą nieba, tegością rządu zupełnie już one zniszczone zostały: nie już nie miesza spokojności stolicy, i woyska, które, dla ostróżności, całą noc przepędzały w bliskości pałacu, powróciły do koszar.

Dziś rano CESARZ JEGOMOŚĆ przejeżdżał wszystkie półki, które się przy Nim znajdowały i dowiedziawszy się, że szeregowi ekwipażu gwardyjskiego, oświadczają żal nayżywszy i mocno utrzymują, że do buntu zdradą uwiedzeni zostali, i już w obecności WIELKIEGO XIĄŻĘCIA MICHAŁA PAWŁOWICZA wykonali przysięgę na wierność, dozwolił temu batalionowi stanąć przed SOBĄ, wspaniale ich udzielił przebaczenia, i powrócił im chorągwie, które z woli JEGO CESARSKIEY MOŚCI wczora były im odebrane. Ze łzami oni wychwalają łaskawość MONARCHY.

Gazeta senacka z dnia 19 grudnia, Ner 51, po umieszczeniu Naywyższego Manifestu o wstąpieniu na tron i dalszych aktów, które ogłoszone są w dodatku nadzwyczajnym Kuryera Litewskiego, d. 24 teraźniejszego miesiąca, umieściła daley Ukaz Rządzącego Senatu w teyże rzeczy w brzmieniu następującem:

Na Powszechném Zebraniu Rządzącego Sena-

tu Departamentów Sanktpetersburskich, w obecności Członków Nayświętszego Rządzącego Synodu, słuchali Naywyższego Manifestu JEGO CESARSKIEY MOŚCI CESARZA NIKOLAJA PAWŁOWICZA, nastalego w dniu 12 teraźn. grud., o wstąpieniu JEGO CESARSKIEY MOŚCI na Tron Przodków Swoich Państwa Wszech-Rossyy, i na Trony z nim nierozdzielne. Królestwa Polskiego i Wielkiego Xięztwa Finlandzkiego. Rozkazali: 1) Ten Naywyższy JEGO CESARSKIEY MOŚCI Manifest ogłosić po całym Państwie. 2) Na ten koniec wydrukowawszy tego Naywyższego Manifestu i wszystkich przy nim annexów, oraz rotę przysięgi na wierność poddaństwa JEGO CESARSKIEY MOŚCI i Następcy Jego, JEGO CESARSKIEY WYSOKOŚCI WIELKIEMU XIĄŻĘCIU ALEXANDROWI NIKOLAJEWICZOWI, potrzebną liczbę exemplarzy, rozesać do wszystkich w powszechności, tak woyskowych, jako i Cywilnych Zwierzchności, zalecając im przez Ukazy, ażeby po ogłoszeniu tego Manifestu, w tymże czasie wierni poddani JEGO CESARSKIEY MOŚCI, oprócz włóścian i ludzi skrbowych i dziedzicznych obywatelskich, dalsi wszelkiey rangi i stanu ludzie płci męzkiey, doprowadzeni byli niezwłocznie do przysięgi, a listy przysięgi, podpisane od przysięgających, przysłane były do Senatu. 3) Ażeby i ze strony Nayświętszego Rządzącego Synodu uczynione było stosowne do tego, od niego zależące rozrządzenie, przeto komunikować Mu o tém, przesyłając razem potrzebną liczbę exemplarzy Naywyższego Manifestu z annexami i rotą przysięgi przy uwiadomieniu, które z załączeniem tychże exemplarzy przesłać i do Moskiewskich Departamentów Rządzącego Senatu i do Powszechnych ich Zebrań; i 4) Ukazy o tém, pospołu z annexami, wysłać przez umyślonych od Senatu gońców, gdzie należy. Dnia 14 grudnia 1825 roku. (Z Powszechnego Zebrania Departamentów Sanktpetersburskich).

(Tu następuje rota przysięgi):

Ukaz Rządzącego Senatu.

Rządzący Senat na Powszechném Zebraniu Departamentów Sanktpetersburskich, słuchali przełożenia Ministra Sprawiedliwości, P. Jenerała piechoty i Kawalera Xiążęcia Dymitra Iwanowicza Łobanowa-Rostowskiego, w którym wyrażono, iż raport Powszechnego Zebrania Rządzącego Senatu, o wykonanej przez przysięgę JEGO CESARSKIEY WYSOKOŚCI CESARZEWICZOWI JEGOMOŚCI KONSTANTEMU PAWŁOWICZOWI, wysłany był przez Pana Ministra Sprawiedliwości przy doniesieniu pod d. 27 zeszłego listopada, przez znajdujacego się za stołem ober-prokurorskim urzędnika, radcę kolegijskiego, Nikityna. Jego Wysokość, nie przyjąwszy pakietu, raczył go powrócić temu P. Ministrowi Sprawiedliwości, z przepisaniem pod d. 8 grudnia, które też w autentyku przesyła Rządzącemu Senatowi, dla jego wiadomości. Przyczem, wysłuchawszy pomienionego przedpisania, Rozkazali: Przedpsania tego JEGO CESARSKIEY WYSOKOŚCI CESARZEWICZA JEGOMOŚCI WIELKIEGO XIĄŻĘCIA KONSTANTEGO PAWŁOWICZA, wydrukowawszy potrzebną liczbę exemplarów, rozesać dla wiadomości do Nayświętszego Rządzącego Synodu i do Departamentów Rządzącego Senatu, tak St. Petersburgskich jako i Moskiewskich przy uwiadomieniach; a do wszystkich Zwierzchności woyskowych i cywilnych przy Ukazach. Dnia 18 grudnia 1825 roku. (Z Powszechnego Zebrania Departamentów Sanktpetersburskich).

Przedpsanie JEGO CESARSKIEY WYSOKOŚCI CESARZEWICZA i WIELKIEGO XIĄŻĘCIA KONSTANTEGO PAWŁOWICZA, do Pana Ministra Sprawiedliwości, Jenerała piechoty, Xiążęcia Łobanowa-Rostowskiego.

Służący w Rządzącym Senacie, za stołem ober-prokurorskim, Radca Kolegijski Nikityn, przywiozł Mi od WASZEY XIĄŻĘCEY MOŚCI pakiet zapisany: do NAYJAŚNIEYSZEGO CESARZA JEGOMOŚCI

KONSTANTEGO PAWŁOWICZA, najpoddaszy raport od Ministra Sprawiedliwości.

Nie przyznając Sobie prawa przyjęcia go, powracam ten pakiet WASZEY XIAŻĘCEY MOŚCI przez tegoż urzędnika, jako Mi z tytułu wspomnianego nie należący. Z odniesienia się Mojego do Jasne Oświeconego Prezydującego w Radzie Państwa, P. Rzeczywistego Radcy Taynego iszcy klasy, Xiążęca Łopuchina, pod d. 5 terażniejszego grudnia, powinny już być wiadome Waszey Xiążęcey Mości wszystkie szczegóły przyczyn, niepozwalających Mi przyjmować dostojności CESARSKIEY. Zatem zostaje Mi tylko wkrótceś powtórzyć tu Jemu, iż przez wykonaną przez wszystkich poddanych przy wstąpieniu na Tron świętą i wieczną chwalebny pamięci CESARZA ALEXANDRA PAWŁOWICZA przysięgę, w której między innemi mianowicie wyrażono, iż każdy wiernie i szczerze służyć i we wszystkim posłusznym być powinien, tak JEGO CESARSKIEY MOŚCI CESARZOWI ALEXANDROWI PAWŁOWICZOWI, jako i JEGO CESARSKIEY MOŚCI na Tron Wszech Rossyi Następcy, który naznaczony będzie; a takim z woli Naywyższej zmarłego CESARZA JEGOMOŚCI jawnie wyświecającej się z papierów, odpieczętowanych w Radzie Państwa i im podobnych, jak Wasza Xiążęca Mość objawiłście, zachowywanych w Rządzącym Senacie, naznaczony został Następcą Tronu Wszech Rossyi WIELKI XIAŻĘ NIKOLAY PAWŁOWICZ; przeto na skutek tego Rządzącemu Senatowi, jako stróżowi prawa, należało i należy, w zupełności wykonać Naywyższą wolę świętą i wieczną chwalebny pamięci CESARZA ALEXANDRA PAWŁOWICZA. Zresztą, czując w zupełności okazane przez Rządzący Senat, a do Mojej Osoby odnoszące się serdeczne chęci, roszę Waszey Xiążęcey Mości, oświadczyć temu Wysoce Szanownemu Zgromadzeniu prawdziwą Moją wdzięczność, łącząc do niej, że im więcej czuję szacunek tego przywiązania, tym za większą poczytuję dla Siebie powinność zostać niezachwianym wykonywaczem świętego prawa, ustanowionego przez zesłego w Bogu CESARZA.

Na autentyku własną JEGO CESARSKIEY WYSOKOŚCI ręką podpisano tak:

KONSTANTY CESARZEWICZ.

Warszawa dnia
8 grudnia
1825 roku.

Przez Naywyższy Ukaz do Rządzącego Senatowi dnia 15 grudnia r.t., w Sankt-Petersburgu wydany, z powodu śmierci Jenerała piechoty Hrabiego Miloradowicza, obowiązki Wojennego Jeneral-Gubernatora Sanktpetersburskiego, najmiłoścowiej rozkazano sprawować Jenerałowi Adutantowi Goleniszczewu Kutuzowu.

DONIESIENIA DWORU.

Dnia 15 grudnia o godzinie 12 południowej. NAYJAŚNIEYSZA CESARZOWA JEYMOŚĆ, MARYA FEDOROWNA, noc dzisiejszą nie tak miała spokojną, jak wczorayszą, ale zdrowie NAYJAŚNIEYSZEY PANI, dzięki Bogu, nie pogorszyło się.

Otrzymała wiadomości z Taganrogu, pod d. 7 t. m., o zdrowiu NAYJAŚNIEYSZEY CESARZOWEY JEYMOŚCI ELŻBIETY ALEXIEJEWNY, nad wszelkie spodziewanie, są zaspakajające.

Dnia 16 grudnia o godzinie 12 południowej. Chociaż zmartwienie umysłowe NAYJAŚNIEYSZEY CESARZOWEY JEYMOŚCI MARYI FEDOROWNY nie zmniejsza się, ale gdy zdrowie NAYJAŚNIEYSZEY PANI w dobrym dosyć jest stanie i przy nadziei w łasce Bożej może się przedłużyć, przeto też biuletyny wyhodzić przestają.

A co się tycze zdrowia NAYJAŚNIEYSZEY CESARZOWEY JEYMOŚCI ELŻBIETY ALEXIEJEWNY, doniesienia otrzymane z Taganrogu będą ogłaszane w swoim czasie.

PRUSSY.

Berlin dnia 20 grudnia.
(z Journ. de St. Petersb.)

Zawczera otrzymaliśmy smutną wiadomość o zgonie NAYJAŚNIEYSZEGO CESARZA ALEXANDRA. Familia królewska pogrążoną została w naywiększym smutku. Europa cała z boleścią dowiedziała się o stracie tego MONARCHY, który mądrością swoją, umiarkowaniem i stałością, przyczynił się tak dzielnie, do ustalenia i utrzymania pokoju, spokojności i porządku powszechnego. Tegoż dnia dwór królewski włożył żałobę na cztery tygodnie, ze zwyczajnymi stopniami.

Rozkaz gabinetowy N. Króla Jmci Pruskiego do Xiążęcia Karola Meklembursko-Strelitzkiego.

Chcąc uczcić pamięć zmarłego NAYJAŚNIEYSZEGO CESARZA WSZECH ROSSYI ALEXANDRA I, który Mi dał tyle dowodów przyjaźni szczerzej, który w latach wojny, wiecznie pamiętnej, okazał dla mojego wojska względy zupełnej uprzejmości i nas wspierał tak dzielnie swym współdziałaniem potężnym; którego mądrość i przymioty osobiste interessom taki nadały kierunek, iż powrócony został Europie pokój i porządek, i przywiodły do wielkiego wypadku, którego zaledwieby można było ośmielić się mieć nawet nadzieję osiągnięcia kiedykolwiek; rozkazuje, aby wojsko Moje włożyło po NIM żałobę. Ta żałoba rozpocznie się w każdym garnizonie od chwili ogłoszenia tego rozkazu. Przez cały dzień pierwszy żałoby żaden rodzaj muzyki wojskowej nie ma się odbywać. Dla tego, wojska zaciągające będą strasze w cichości. Potsdam d. 18 grudnia 1825.

(podpisano) Fryderyk Wilhelm.

— Dnia 22. —

(z Gazety Warszawskiej).

Król Jmci odłączył w prowincjach administracyą dochodów niestających od Rejency i poruczył ją dyrektorom prowincjonalnym.

Dnia 3 b. m. podczas mocnego wiatru, most żyłkowy na rzece Memel w Tylży, zerwawszy się, popłynął z 120tu będącymi na nim ludźmi i uderzył o pale dawniejszego mostu. Nieszczęście to zdarzyło się o godzinie 6stej wieczorem. Wołanie ratunku biednych tych ludzi skłoniło kilku przewoźników, iż z niebezpieczeństwem życia w łódkach zbliżyli się do nich, i wszystkich ocalili. Po zerwaniu mostu musiano wzywać statków do przewożenia, i w kilka dni potem, na jednym z nich było 50 do 60 osób, po większej części wracających z wesela; w czasie mocnego wiatru przechylił się statek, i tylko 20 osób można było uratować.

FRANCYA.

Pariz d. 18 grudnia.

(z Gazety Hamburskiej Börsen Halle):

W gazecie Journal des Debats, z Paryża pod dniem 17 grudnia czytamy, co następuje: „Po odebraniu u dworu dzisiaj wiadomości o śmierci CESARZA Rosyjskiego, wieczór, który miał być jutro dany u Xiążęcy Berry, z przyczyny tego wypadku nienastąpi.”

Taż gazeta pod d. 19 wyraża: „Dnia 23 b. m. jako w dzień rocznicy Imienia CESARZA ALEXANDRA miał być bal u Hrabiego Pozzo di Borgo. Z przyczyny zaś świąt Bożego Narodzenia odłożony był na dzień 26, a ten dla którego sporządzona była uroczystość, już nie był.”

Gazeta Courrier Français, która zwykła mieć dobre źródła korespondencji z Rio-Janeiro, zawiera ważną wiadomość, iż przez tajemny artykuł między Portugalią i Brezylją postanowiono, iż w przypadku śmierci Cesarza i Króla Jana VI, korona portugalska spada na drugą córkę Cesarza Piotra. Ta Xiążniczka ma teraz 3½ lata.

Donoszą z Lisbony, iż zaraz po ogłoszeniu traktatu z Brezylją wiele rodziny tam się wyniosło, i że za tymi wiele się jeszcze wyniesie.

We Włoszech rozchodzi się pogłoska, że rząd papieżki na wstawienie się P. Rothschilda, który

niedawno tamtędy do Neapolu przejeżdżał, złagodzi surowe środki, które niedawno przedsięwziął przeciwko żydom, wysyłając ich na mieszkanie do części miasta *Ghetto*, i nieuznając umów, zawartych między żydami a chrześcianami. Jednakże gazeta *Diario di Roma* zbija tę pogłoskę urzędowie temi słowy: „Ten Izraelita żadnym sposobem nie może tu okazać swojego wpływu; zawsze mu trudno było wchodzić w stosunki z rządem naszym.“

Paryż dnia 14 grudnia.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*.)

Dziennik Rozpraw w obszernym artykule o kongresie, w Panama zebrać się mającym, na wstępie tak mówi: Jakież będą czynności kongresu w Panama? Rozumiemy, że nie jest bardzo trudno odpowiedzieć na to zapytanie, wezwanie do posłania na niego pełnomocników przyjęte jest przez sześć państw (Meksyk, Guatimala, Kolumbia, Peru, Chili, Buenos-Ayres), jednego dyktatora (Paraguay), jednego Cesarza (Brazylia). Każdy z tych krajów ma niektóre oddzielne interesa i życzenia, nie zgodzą się zatem we wszystkich punktach, a mianowicie w jednym, któregoś pod obrady podciągać, nieroztropnością było; choć mówić, o najwyższym zwierzchnictwie (*souveraineté*) każdego z tych rządów. Każdy z nich nie zechce w tej mierze nieść ofiary, jakkolwiekby ścisły związek, podobny do tego, jaki jest w Zjednoczonych Stanach północnej Ameryki, wielkie dla wszystkich przynieść mógł korzyści. Z resztą, również przymierze państw (Brazylia i Paraguay, zdaje się być niepodobne, a bez tych dwóch mocarstw byłoby niepełne i nie dobrze zaokrąglone. Meksyk sam dosyć potężny niepotrzebuje sprzymierzeńców, a republika Buenos-Ayres, któraby ich potrzebowała, już ich mieć niechce. Sojusz przymierze, potęga centralna, jednność polityczna, są niepodobne do osiągnięcia celami. Zgromadzeni w Panama posłowie poznają to, gdy pełnomocnictwa swoje okażą.

Fabrykant porcelany *Fleury*, okazał Królowi zrobiony przez siebie przepyszny serwis, na którym wszystkie twory w morzu będące, jak: koral, muszle etc., są wyobrażone. Talerze w kształcie trytonów, delfinów i t. p. są wytworne i zgrabne.

Pomnik brązowy dla generała *Pichegru*, już jest ukończony.

— Dnia 16. —

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Dziennik *Aristarque* donosi, iż izby zwolane będą na dzień 25 stycznia. Zapewniają oraz, iż arcybiskup Reimski *Latil* otrzyma kapelusz kardynalski, a osoby świadome rzeczy dodają, iż weyjdzie nawet do ministerium.

Wdowa po zmarłym generale *Foy* jest Niemką, rodem z *Moguncyi*. Pan *Daniels*, oyciec jej był profesorem w uniwersytecie moguncyjskiej, a teraz jest prezesem sądu apellacyjnego w *Trewirze*. Zbierana składa dla dzieci tego generała, wynosiła do dnia onegdajszego 453,526 franków 15 centim. Generał porucznik *Miollis*, jeden z weteranów wojska francuzkiego, (zaczyna bowiem 67my rok życia), pisał następujący list do wdowy po generale *Foy* nazajutrz po pogrzebie jej męża: „Wynurzając WPani żal mój, ofiaruję jej ustronny domek w lasku *Ile-Adam*, w miejscu, które dla wspomnień oyczystych urządziłem. Tam opłakujemy stratę, jaka nas dotknęła: „Wskazane mieszkanko jest otoczone pięknymi drzewami.“

Wylew rzek zrzucił wielkie szkody w *Orleans*, *Blois* i *Tours*. Rzeka *Ligera* wezbrała do takiej wysokości, jakiej od 33 lat nie pamiętają. Miasto *Langlais* jest zupełnie wodą zalane. 71

statków z winem utonęło niedaleko *Orleanu* z ludźmi i towarem.

AUSTRIA.

Wiedeń dnia 16 grudnia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Powszechna uwaga zwrócona jest na przybyłego tu Pana *Hudson Lowe*. Wszyscy cisną się do salonów Xięcia *Melternich*, oraz posłów francuzkiego i angielskiego, dla zaspokojenia ciekawości swojej przez widzenie człowieka, który nazwisko swoje uczynił nieśmiertelnym w historii.

Jeden z parasolników tutejszych otrzymał patent swobody na poprawę, przez którą parasole są zupełnie zabezpieczone od uszkodzenia od wiatru. Niejaki Pan *Simonair* otrzymał podobnie patent swobody na wynalezioną przez siebie maszynę do strojenia, za pomocą której każdy bez poprzedniej nauki może wszelki fortepian doładniej nastroić.

WŁOCHY.

Rzym dnia 29 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Wyrok wydany na 4 innych współników został wydrukowany, lecz go dotąd nie wielu osobom udzielono. Widać z niego, że *Pompejo Garafolini* obrońca sądowy, i *Spadoni* kupiec, stowarzyszyli się w celu odebrania życia trzeciej osobie w obawie, aby ich nie wydała; słabość tylko tej osoby przeszkodziła wykonaniu zbrodni. Skazano ich obudwóch na karę dożywotnich galer. *Garafolini* miał prócz tego być obecnym przy egzekucji *Turghiniego* i *Montanarego*, lecz Jego Świątobliwość ułaskawił ten dekret.

TURCYJA.

Od granic tureckich d. 2 grudnia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

List z *Idryi* pod d. 22 października wyraża: „Pan *d'Aufeuil*, dowódca korwety francuzkiej *la Victorieuse*, przybył tu z rozkazu vice-admirała *de Rigny*, dla wywiedzenia się, czyli jeden z brygów francuzkich strzelał do statku palnego, *Kanarisa* w Porcie *Alexandryi*, w takimże celu galiota francuzka *l'Estafette* została posłana do *Kanarisa*, będącego w *Egine*. Pan *de Rigny* nagania taki postępek, i uważa go za zgwałcenie praw neutralności, którą rząd jego zachować postanowił. Kapitanowie *Tombasi* i *Krietzi*, którzy towarzyszyli wyprawie *Kanarisa*, dali Panu *Aufeuil* świadectwo na piśmie, iż gdy przed portem *Alexandryi* czynili obroty, słyszeli wystrzały działowe, i *Kanaris* zapewnił ich, iż 4 razy wystrzelono z okrętu francuzkiego do palnego jego statku.“

Donoszą z *Missolungi*, iż fregata angielska pod dowództwem kapitana *Pistel* stanęła d. 1 listopada w tamecznym porcie, i wkrótce potem udała się ku zatoce korynckiej. Dowódzca oddziału okrętów greckich mniemając, iż owa fregata chce się zbliżyć do *Patras*, uwiadomił kapitana jej o rozkazie rządu swojego względem zamknięcia *Patras*; na co kapitan odpowiedział, iż nie myśli postępować przeciw temu rozkazowi, lecz tylko dla większego bezpieczeństwa pragnie wejść do zatoki, jakoż zarzucił kotwice i dalej nie popłynął.

Vice-admirał *de Rigny* zaniósł skargę do rządu greckiego na rozboje, jakich okręty kupieckie francuzkie doznają od statków greckich. Rząd grecki wydał w tej mierze surowy rozkaz do urzędników na wyspach *Idryi* i *Spezji*, wkładając na nich odpowiedzialność za dalsze napadki.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 152

Wilno dnia 28 grudnia o. s. 1825 Roku.

О Б Ъ Я В Л Е Н И Е.

1 Императорскаго Воспитательнаго Дома
опшъ С. Петербургскаго Опекунскаго Совѣща,
симъ объявляеися: что въ ономъ продаются за-
ложенное и просроченное недвижимое имѣніе
Майорши Александры Уракиной; Подполковни-
цы Анны Вейсової и прапорщика Лазаря Ме-
деръ, состоящее Витебской Губерніи Суражска-
го Повѣта въ деревняхъ: Законовъ 43, Кротовъ
83, Медведевъ 80, Сидорахъ 44, Климовъ 27, На-
шишкы 23, Юрзовкы 21, Ситинъ 18, Скеперачъ
20, Каверзахъ изъ 121, 85, Ковалевой 32, Будни-
цы 58, Ярмаковой 37, Подланихъ 28, Кавалихъ
6 и Ситинскихъ Нивахъ 65, а всего 650 ревиз-
скихъ мужеска пола душъ, съ рожденными по-
слѣ ревизіи, со всею принадлежащею къ нимъ зе-
млею и всякимъ на оной сироеиіемъ, для чего
и назначены сроки торгамъ будущаго 1826 года
мая первой 20, второи 25 и третей 27 числа.
Желющіе купити имѣніе сіе, могутъ являеися
въ Опекунскій Совѣщъ показанныхъ числъ въ
присудсибенное время, и видѣти въ ономъ про-
даваемому имѣнію описъ и условія.

За Экспедиціора Осмоловскій.

Od Rady S. Petersburskiej Opiekunskiej
CESARSKIEGO Domu wychowania, nimeyszem
ogłasza się, iż w niej przedaje się oddany na e-
wikcyę, za niedotrzymanie terminu, nierucho-
my majątek Majorowej Alexandry Urakiney,
Podpółkownikowej Anny Weysovej i Podcho-
rążego Łazarza Medera, położony w Witebskiej
Gubernii w Surazskim powiecie, we wsiach:
Zakonowie 43, Krotowie 83, Miedwiedewie
80, Sidorach 44, Klmowie 27 Natizkach 23,
Jurzowie 21, Sitinie 18, Skeperach 20, Ko-
werzach z 121, 85 Kowalewey 32, Budnicach
38, Jarmakowej 37, Podlanach 28, Kowalisie
6 i Sitinskich Nivach 65 a w ogóle 650 re-
wizyynnych душъ płci męzkiey, z urodzonymi po
rewizyi, ze wszelką należącą do niego ziemią,
i ze wszelkim na niey zabudowaniem; do czego
naznaczają się terminy do targow następującego
1826 r. w maju pierwszy 20, drugi 25 a trzeci 27
dnia; życzący kupić takowy majątek mogą przy-
bywać do Rady Opiekunskiej na oznaczone ter-
miny w czasie posiedzeń, i widzieć w niej prze-
dającego się majątku inwentarz i warunki.

За Экспедитора Осмоловскій.

1. Józef Skarżyński b. Sędzia Ptu Trockie-
go, Szymon Kulwiec Sędzia Ziem. Kowień,
Jozafat Erdman Prezyd. Grodz. Upitski, Win-
centy Butler b. Pisarz Grodz. Wilkomir. Zie-
lonko b. Pisarz Grodz. Trocki.

Oznajmujemy tѣm naszym poraz ostatni
Urzędowym obwieszczym listem wszystkich
kredytorów, i debitorów masy fundusza ze-
szłego Stanisława Pułkow. woysk Polskich,
i żyjących Andzeja brata, oraz siostr Tekli,
Justyny, Barbary, Kaczyńskich; w jakimkol-
wiek względzie, do owey stosunek mających,
lub odpowiadać winnych, iż na skutek dekre-
tu remissyynego Sądu Głównego Wileń. 2go
Departamentu, w roku 1814 nastalego, od dnia
dzisiejszego za niedziel cztery do majątku
Zołciszek w komplecie ze trzech osob złożo-
nych zjedziemy, i tam ułatwieniem całego dzie-
ła konkursowego bez żadnych już odkładów,
zaymiemy się, o czѣm wszystkie strony ob-

wieszczając obowiazujemy, aby na wyrażony
czas zjazdu z zupełną przybywali gotowoscia,
jak do zamknięcia całego dzieła.

Roku 1825 mca Xbra 11 dnia Wożny
świadcze iż ten autentyk zgodny z kopiami
tego chwieszczenia z instancyi WWJPanów
Józefa Skarżyńskiego b. Sędziego Ziem. Ptu
Trock. Szymona Kulwieca Sędziego Ziem. Ptu
Kowień, Józefata Erdmana Prezyd. Grodz.
Upitsk. Wincentego Butlera b. Pisarz Grodz.
Wilkomir. Zielonki b. Pisarza Grodz. Ptu Tro-
ckiego, jedną JW. JPanu Kalixtowi Dowiato-
wi y Marsz. Szawel. drugą W. JPanu Józefo-
wi Hoppenowi Sędziemu Ziem. Wilkomir. i
Administratorowi majątności Zolciszek, trze-
cią WJPanu Wincentemu Charmańskiemu Pi-
sarzowi Ziem. Wilkomir., czwartą WJPanu
Tadeuszowi Onoszowski Sędz. Gran. Sza-
welskiemu, wszystkie w ptach Wilkom i
Szawels. popodawałem i o terminie zjazdu do
Zolciszek Sądu Exdywizor., od dnia dzisiej-
szego za niedziel cztery oznaymiłem. Tomasz
Piotrowski Wożny Ptu Wilkomir.

Roku 1825 mca Xbra 22 d. Przed Akta-
mi Grodz. Ptu Wilkomir. obecnie stawając
Wożny tę relacyą zeznał. Przyjąłem Regent
Iwanowski.

1. Michał Zaleski b. Podkomorzy Ptu Ro-
sińskiego masy funduszów i interessów JO.
Xki Stefana Radziwiłłówny Jeneralny Proku-
rator zapozwałem przez dwa oddzielne zapo-
zwy 1825 Xbra 23 d. podane i w aktach Kom-
missyi zeznane WW. Franciszka Podhayskie-
go, oraz Józefa i Ignacego braci Osolińskich
po dekretach Sądu Kommissyi na urządzenie
interessów Radziwiłłowskich ustanowionego,
mianowicie ostatnim 1825 Xbra 21 o warowa-
nie mieysca stannosci, o kassatę ich preten-
syi o 10,000 zł. pol. do masy zastosowanej,
amissyi poddaney i o powrót expensów pra-
wnych, a W. Stanisława Mirskiego b. Kapi-
tana woysk polskich, także po dekretach dy-
lacyyynym i kontumacyyynych, mianowicie o-
statnim 1825 Xbra 22 d. zakroczonym, o wa-
rowanie mieysca stannosci, o skassowanie pre-
tensyi do masy zastosowanej, a osadzenie
summ massie zawiniających z procentami i ex-
pensami prawnymi, jakowych stron zapozwa-
nych, ponieważ stałe ich pomieszkania nie są
wiadome, o ninieyszym powołaniu przed Sąd
Kommissyi Radziwiłłowskiej, tą awizacyą trzy-
krotnie w Kuryerze Lit. zamieszczoną uwia-
damiam. Michał Zaleski Prokurator massy.

Pozwolono drukować dnia 24 grudnia
1825 roku. Cenzor Radzca Kollegialny Sy-
mon Zukowski.

Poprawa amyłki.

W ogłoszeniu od Izby Skarbowey Mińskiej
o wypuszczeniu w 12stoletnią arędę za dług
skarbowy majątku Jenerał Majora Wiszczyńskie-
go, w terminie na przetarg mylnie jest wy-
drukowano dzień 13 maja, bydź powinno dzień
13 marca.

2 Podaje się do powszechnoy wiadomości.

12 w skutek Ukazu Rządzącego Senatu w dniu 27 februaryi terażniejszego 1825 roku wyszłego odbywać się będą w Izbie Skarbowey Litewsko Grodzieńskiej na oddanie w arędę odkupu piteynego w mieście powiatowym Prużanie, targi w terminach pierwszym 15go, drugim 25 januaryi, a trzecim i ostatecznym 2go februaryi następnego 1826 roku. Ktoby więc życzył utrzymywać, wyż wymieniony odkup miasta Prużany zechce się jawić, do Izby Skarbowey Grodzieńskiej na oznaczone terminy do targow z odpowiednią prawną kaucją. Grodno roku 1825 mca decembra 15 dnia.

Radca i Kawaler Antoni Symonolewicz
Kollegialny Registrator Malczewski.

2. Roku 1825 grudnia 14 dnia; za remisją Sądu Głgo Litt. Wilen. 2go ciągłego Departamentu; Sąd Taxatorsko Exdywizorski, na rozbiór stosunków kredytowych do W. Jana Pęczkowskiego Szamb. b. D. Pol. regulować się mogących, w głównej jego majątności Jeznie, w Powiecie Kowieńskim sytuowanej zebrany: po załatwieniu wstępnych wniesień podług przepisu remissy; termin powtórnego ostatecznego zjazdu, na dzień 24 maja następnego 1826 roku odłożył. Komportacją wszelkich pod różnym nazwaniem papierów, do sprawy konkursowej odnoszących się przez wszystkie do Exdywizyi wpływające strony, w kancelaryi aktowej Ziemskiej Powiatu Kowieńskiego pod amissją, i z wolnością mówienia, o przysięgę na realności spełnić się powinna w dniu 15 marca 1826 roku z persystencyą sześcioniedzielną i wzajemną komunikacyą, oraz dyllacyą kopii z spraw przeznaczył, a przez niniejszą trzykrotną awizacyą wzywając wszystkich Kredytatorów i Pretensorów do stawiania w konkursie na powyższy termin, że na nieobjawione stosunki, podług praw i remissyynego wyroku, wieczną zapisze amissją, zapowiada. Dat. w Jeznie: 1825 roku grudnia 17 dnia.

Michał Sawicki Prezydent Ziemski Pttu Wilenskiego i Exdywizyi.

Regent Jan Jasiński.

3. Zeszły do wieczności prowincjonalny Sekretarz Wincenty Kurmin, w biegu życia swojego zajmując się licznymi w obywatelstwie posługami, a w tych rzędzie, już to w charakterze kompromisarza już to w obowiązku Regenta, odbywając rozmaite zjazdy, a szczególnie Exdywizorskie Sądy, po zgonie swoim, zostawił wielką liczbę papierów, różnym familiom służących. Ktoby więc mając jakiegokolwiek z pomienionym zeszłym do wieczności Sekretarzem Kurminem za życia jego stosunki, mógł rozumieć, że należące sobie dokumenta lub jakiegokolwiek nazwania papiery znajdujące w pozostałym po zgonie jego składzie, niech raczy odbierać one od żony zmarłego w mieście Wilkomirzu mieszkającej. A także gdy dostateczne wyeksekowanie testamentowej ś. p. Sekretarza Kurmina dyspozycji, i obrót szczupłego po nim pozostałego funduszu, wymaga nieobojętnej o długach jego wiadomości, przez niniejszą więc awizacyą, wzywają się wszyscy zmarłego Kredytownicy, aby najdalej do dnia 1 marca następnego 1826 roku, sami przez się czy też przez Plenipotentów, dowody należności swojej raczyli objawić JW. Benedyktowi Pietkiewiczowi Marzałkowi Ptu

Wilkomirskiego, lub niżej podpisanemu, jak naznaczonym przez testament exekutorom Datta 1825 mca decembra 8 dnia w Wilkomirzu. Takową awizacyą podpisuję Justy Renitt Gran: Wilk. Sekretarz.

Pozwolono drukować. Wilno d. 17 grudnia 1825 r., Cenzor, Radzca Kollegialny Symon Zukowski.

3. W skutek dekretu Sądu Głgo Grodzieńskiego 2go Departamentu w dniu 11 juli t. r. oczywiście ogłoszonego, Sąd Poprawczo Exdywizorski do majątności Miernicy za długi Tadeusza Niepokoyczyckiego rozdzielonej, w terminie dnia 5 przeszłego mca oktobra zebrawszy się, dla niewyjęcia przez wszystkie strony dekretu Sądu Głgo i z potrzeby dopełnienia przez Komorników werefikacyi uprzednich wymiarów, i inwentaryów, zjazd swój na dzień 16 t. m. nowembra z narażeniem siebie na powtórny przykrą i kosztowną podróż przymuszony był odroczyć. W terażniejszym zaś zebraniu się, gdy również z powyższych dwóch nieulawionych jeszcze przeszkód, poruczonej sobie czynności ukończyć niemógł, znalazł się w potrzebie udac przez raport do Sądu Głgo prosząc o obmyślenie środków, aby zjazd następny był już ostatnim. Jakoż Sąd Główny przez Ukaz pod dnem 21 t. m. nowembra Sądowi niniejszemu nadesłany, dozwoliwszy uczynić odkład; całe dzieło choćby pod czyjąkolwiek niestanną w następnym terminie ukończyć zalecił, obowiązując przez awizacyą zawiadomić wszystkich interesowanych o tymże ostatecznym terminie, z zapowiedzeniem dla nieprzychodzących utraty sched pierwszym dekretem wydzielonych, w skutek jakowego ukazu Sąd niniejszy ostateczne swoje zebranie się do majątku Miernicy na dzień 13 maja przyszłego 1826 roku, oraz komportacyę papierów do majątku Buchowicz odnoszących się, na sukcesorach i Kredytorach Jana Nietxy, na sukcesorach Michała Orzeszki oraz na dalszych osobach do Kancelaryi Ziemskiej Kobryńskiej pod obowiązkiem przysięgi, sześciu tygodniami przed terminem następnego zjazdu na czterotygodniową persystencyą zadeterminował. Komornikom dopełnienie werefikacyi mapy summaryuszów pod odpowiedzialnością potwierdził, oczem interessowane strony zawiadamiając, żeby wszyscy Kredytownicy Tadeusza Niepokoyczyckiego, na tenże termin z dekretem Sądu Głgo w swoich kategoriach, oraz z dalszą potrzebną gotowością pod utratą wydzielonych sched stawali; przez tę awizacyą trzykrotnie w Gazecie Kurjera Littgo publikującą się wzywa. Datt. w Miernicy 1825 roku nowembra 26 dnia.

Józef Rózczyce b. Podkomorzy Prezydent Graniczny Ptu Kobr. i Kawaler.

Ignacy Tukallo b. Sędzia Graniczny Ptu Lidzkiego Exdywizor.

Adam Laskowski b. Sędzia Grodzki Ptu Kobryńskiego.

Jan Nielubowicz Regent S. G.

3 Pantalion massyf mahoniowy na 5 oktav wygodnych, angielski; struktury najmocniejszej, najpierwszego fabrykanta Londyńskiego Klementego; jest do przedania na żmudzkiej ulicy w domu Starozakonnego Szenderowicza, na drugim piętrze N. 340.

Wilno dnia 28 grudnia r. r. 1825 Roku.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

1 Императорскаго Воспитательнаго Дома отъ С. Петербургскаго Опекунскаго Совѣта, симъ объявляея: что въ ономъ продаются за-ложенное и просроченное недвижимое имѣніе: Маіорши Александры Уракиной, Подполковни-цы Анны Вейсовой и прапорщика Лазаря Ме-дери, состоящее Вишневской Губерніи Суражска-го Повѣта въ деревняхъ: Законовъ 43, Крошовъ 83, Медведевъ 80, Сидорахъ 44, Климовъ 27, Па-пишкѣ 23, Юрзовкѣ 21, Сипинѣ 18, Скенерахъ 20, Каверзахъ изъ 121, 85, Ковалевой 32, Будни-цѣ 38, Ярмаковой 37, Подлантахъ 28, Кавалихъ 6 и Сипинскихъ Нивахъ 65, а всего 650 ревиз-скихъ мужеска пола душъ, съ рожденными по-слѣ ревизіи, со всею принадлежащею къ нимъ зе-млею и всякимъ на оной строеніемъ, для чего и назначены сроки торгамъ будущаго 1826 года мая первой 20, второй 25 и третьей 27 числа. Желające купить имѣніе сіе, могутъ являться въ Опекунскій Совѣтъ показанныхъ числъ въ присудственное время, и видѣть въ ономъ про-даваемому имѣнію опись и условія.

За Экспедиціора Осмоловскій.

Od Rady S. Petersburskiej Opiekunskiej CESARSKIEGO Domu wychowania, niniejszem ogłasza się, iż w niej predaje się oddany na e-wikcyą, za niedotrzymanie terminu, nierucho-my majątek Majorowej Alexandry Urakiney, Podpółkownikowej Anny Weysovej i Podcho-razego Łazarza Medera, położony w Witebskiej Gubernii w Surazskim powiecie, we wsiach: Zakonowie 43, Krotowie 83, Miedwiediewie 80, Sidorach 44, Klimowie 27 Natiszkach 23, Jurzowie 21, Sipurie 18, Skeperach 20, Ko-wierzach z 121, 85 Kowalewej 32, Budnicach 38, Jarmakowej 37, Podlanach 28, Kowalisie 6 i Sitinskiach Niwach 65 a w ogóle 650 re-wizyjnych dusz płci męskiej, z urodzonymi po rewizyi, ze wszelką należącą do niego ziemią, i ze wszelkim na niej zabudowaniem; do czego pазnaczają się terminy do targow następującego 1826 r. w maju pierwszy 20, drugi 25 a trzeci 27 dnia; życzący kupić takowy majątek mogą przy-bywać do Rady Opiekunskiej na oznaczone ter-miny w czasie posiedzeń, i widzieć w niej prze-dającego się majątku inwentarz i warunki.

За Expeditora Osmolowski.

1. Józef Skarżyński b. Sędzia Ptu Trockiego, Szymon Kulwiec Sędzia Ziem. Kowień, Józefat Erdman Prezyd. Grodz. Upitski, Win-centy Butler b. Pisarz Grodz. Wilkomir. Zie-lonko b. Pisarz Grodz. Trocki.

Oznajmujemy tѣm naszym poraz ostatni Urzędowym obwieszczyć listem wszystkich kredytorów, i debitorów masy fundusza ze-szłego Stanisława Pulkow. woysk Polskich, i żyjących Andrzeja brata, oraz siostr Tekli, Justyny, Barbary, Kaczyńskich; w jakimkol-wiek względzie, do oney stosunek mających, lub odpowiadać winnych, iż na skutek dekre-tu remissyjnego Sądu Głównego Wileń. 2go Departamentu, w roku 1814 nastalego, od dnia dzisiejszego za niedziel cztery do majątku Zolciszek w komplecie ze trzech osob złożo-nych zjedziemy, i tam ułatwieniem całego dzie-ła konkursowego bez żadnych już odkładów, zajmujemy się, o czѣm wszystkie strony ob-

wieszczając obowiązujemy, aby na wyrażony czas zjazdu z zupełną przybywali gotowością, jak do zamknięcia całego dzieła.

Roku 1825 mca Xbra 11 dnia Woźny świadczę iż ten autentyk zgodny z kopiami tego obwieszczenia z instancyi WWJPanow Józefa Skarżyńskiego b. Sędziego Ziem. Ptu Trock. Szymona Kulwieca Sędziego Ziem. Ptu Kowień, Józefata Erdmana Prezyd. Grodz. Upitsk. Wincentego Butlera b. Pisarz Grodz. Wilkomir. Zielonki b. Pisarza Grodz. Ptu Trockiego, jednę JW. JPanu Kalixtowi Dowiato-wi w Mersz. Szawel. drugą W. JPanu Józefowi Hoppenowi Sędziemu Ziem. Wilkomir. i Administratorowi majątności Zolciszek, trze-cią WJPanu Wincentemu Charmańskiemu Pi-sarzowi Ziem. Wilkomir., czwartą WJPanu Tadeuszowi Onoszkowi Sędz. Gran. Sza-welskiemu, wszystkie w ptach Wilkom. i Szawels. popodawałem i o terminie zjazdu do Zolciszek Sądu Exdywizor., od dnia dzisiey-szego za niedziel cztery oznaymiłem. Tomasz Piotrowski Woźny Ptu Wilkomir.

Roku 1825 mca Xbra 22 d. Przed Akta-mi Grodz. Ptu Wilkomir. obecnie stawając Woźny tę relacyą zeznał. Przyjąłem Regent Iwanowski.

1. Michał Zaleski b. Podkomorzy Ptu Ro-sieńskiego masy funduszy i interessów JO. Xki Stefani Radziwiłłówny Jeneralny Proku-rator zapozwałem przez dwa oddzielne zapo-zwy 1825 Xbra 23 d. podane i w aktach Kom-missyi zeznane WW. Franciszka Podhayskie-go, oraz Józefa i Ignacego braci Osolińskich po dekretach Sądu Kommissyi na urządzenie interessów Radziwiłłowskich ustanowionego, mianowicie ostatnim 1825 Xbra 21 o warowa-nie miejsca stannosci, o kassatę ich preten-syi o 10,000 zł. pol. do masy zastosowanej, amissyi poddanej i o powrót expensów pra-wnych, a W. Stanisława Mirskiego b. Kapi-tana woysk polskich, także po dekretach dy-lacyjnym i kontumacyjnym, mianowicie o-statnim 1825 Xbra 22 d. zakroczonym, o wa-rowanie miejsca stannosci, o skassowanie pre-tensyi do masy zastosowanej, a osądzenie summ masy zawinających z procentami i ex-pensami prawnymi, jakowych stron zapozwa-nych, ponieważ stałe ich pomieszkania nie są wiadome, o niniejszym powołaniu przed Sąd Kommissyi Radziwiłłowskiej, tą awizacyą trzy-krotnie w Kuryerze Lit. zamieszczoną uwia-damiam. Michał Zaleski Prokurator masy.

Pozwolono drukować dnia 24 grudnia 1825 roku. Cenzor Radzca Kollegialny Sy-mon Zukowski.

Poprawa amyłki.

W ogłoszeniu od Izby Skarbowej Mińskiej o wypuszczeniu w 12stoletnią arędę za dług skarbowy majątku Jenerał Majora Wiszczyńskie-go, w terminie na przetarg mylnie jest wy-drukowano dzień 13 maja, bydź powinno dzień 13 marca.

2 Podaje się do powszechney wiadomości,

iż w skutek Ukazu Rządzącego Senatu w dniu 27 februaryi terażniejszego 1825 roku wyszłego odbywać się będą w Izbie Skarbowey Litewsko Grodzieńskiej na oddanie w arędę odkupu piteynego w mieście powiatowym Pruzanie, targi w terminach pierwszym 15go, drugim 25 januaryi, a trzecim i ostatecznym 2go februaryi następnego 1826 roku. Ktoby więc życzył utrzymywać, wyż wzmieniony odkup miasta Pruzany zechce się jawić, do Izby Skarbowey Grodzieńskiej na oznaczone terminu do targow z odpowiednią prawną kaucją. Grodno roku 1825 mca decembra 15 dnia.

Radca i Kawaler Antoni Symonolewicz
Kollegialny Registrator Malczewski.

2. Roku 1825 grudnia 14 dnia; za remisją Sądu Głgo Litt. Wilen. 2go ciągłego Departamentu; Sąd Taxatorsko Exdywizorski, na rozbiór stosunkow kredytowych do W. Jana Pęczkowskiego Szamb. b. D. Pol. regulować się mogących, w głównej jego majątności Jeznie, w Powiecie Kowieńskim sytuowanej zebrany: po załatwieniu wstępnych wniesień podług przepisu remissy; termin powtórny ostateczny zjazdu, na dzień 24 maja następnego 1826 roku odłożył. Komportacją wszelkich pod różnym nazwaniem papierow, do sprawy konkursowej odnoszących się przez wszystkie do Exdywizyi wpływające strony, w kancelaryi aktowej Ziemskiej Powiatu Kowieńskiego pod amissją, i z wolnością mówienia o przysięgę na realności spełnić się powinna w dniu 15 marca 1826 roku z persystencyą sześciogodzinną i wzajemną komunikacyą, oraz dyllacyą kopii z spraw przeznaczyl, a przez niniejszą trzykrotną awizacyą wzywając wszystkich Kredytow i Pretensorow do stawania w konkursie na powyższy termin, że na nieobjawione stosunki, podług praw i remissyynego wyroku, wieczną zapisze amissją, zapowiada. Dat. w Jeznie: 1825 roku grudnia 17 dnia.

Michał Sawicki Prezydent Ziemski Pttu Wilenskiego i Exdywizyi.

Regent Jan Jasiński.

3. Zeszły do wieczności prowincjonalny Sekretarz Wincenty Kurmin, w biegu życia swojego zajmując się licznymi w obywatelstwie posługami, a w tych rzędzie, już to w charakterze kompromisarza już to w obowiązku Regenta, odbywając rozmaite zjazdowe, a szczególnie Exdywizorskie Sądy, po zgonie swoim, zostawił wielką liczbę papierow, różnym familiom służących. Ktoby więc mając jakiegokolwiek z pomienionym zeszłym do wieczności Sekretarzem Kurminem za życia jego stosunki, mógł rozumieć, że należące sobie dokumenta lub jakiegokolwiek nazwania papiery znajdzie w pozostałym po zgonie jego składzie, niech raczy odbierać one od żony zmarłego w mieście Wilkomirzu mieszkającej. A także gdy dostateczne wyeksekrowanie testamentowej s. p. Sekretarza Kurmina dyspozycji, i obrót szczupłego po nim pozostałego funduszu, wymaga nieobojętnej o długach jego wiadomości, przez niniejszą więc awizacyą, wzywają się wszyscy zmarłego Kredytow i Pretensorow, aby najdalej do dnia 1 marca następnego 1826 roku, sami przez się czy też przez Plenipotentow, dowody należności swojej raczyli objawić JW. Benedyktowi Pietkiewiczowi Marszałkowi Pttu

Wilkomirskiego, lub niżej podpisanemu, jako naznaczonym przez testament exekutorom. Datta 1825 mca decembra 8 dnia w Wilkomirzu. Takową awizacyą podpisuję Justyn Reutt Gran: Witk. Sekretarz.

Pozwolono drukować. Wilno d. 17 grudnia 1825 r., Cenzor, Radzca Kollegialny Symon Zukowski.

3. W skutek dekretu Sądu Głgo Grodzieńskiego 2go Departamentu w dniu 11 july t. r. oczywiście ogłoszonego, Sąd Poprawczo Exdywizorski do majątności Miernicy za długi Tadeusza Niepokoyczyckiego rozdzielony, w terminie dnia 5 przeszłego mca oktobra zebrawszy się, dla niewyjęcia przez wszystkie strony dekretu Sądu Głgo i z potrzeby dopełnienia przez Komornikow werefikacyi uprzednich wymiarow, i inwentacyow, zjazd swój na dzień 16 t. m. nowembra z narażeniem siebie na powtórny przykrą i kosztowną podróż przymuszony był odroczyć. W terażniejszym zaś zebraniu się, gdy również z powyższych dwóch nieułatwionych jeszcze przeszkod, poruczonej sobie czynności ukończyć niemógł, znalazł się w potrzebie udać przez raport do Sądu Głgo prosząc o obmyślenie szrodków, aby zjazd następny był już ostatnim. Jakoż Sąd Główny przez Ukaz pod dniem 21 t. m. nowembra Sądowi niniejszemu nadesłany, dozwoliwszy uczynić odkład, całe dzieło choćby pod czyjąkolwiek niestanność w następnym terminie ukończyć zalecił, obowiązując przez awizacyą zawiadomić wszystkich interesowanych o tymże ostatecznym terminie, z zapowiedzeniem dla nieprzychodzących utraty sched pierwszym dekretem wydzielonych; w skutek jakowego ukazu Sąd niniejszy ostateczne swoje zebranie się do majątku Miernicy na dzień 15 maja przyszłego 1826 roku, oraz komportacye papierow do majątku Buchowicz odnoszących się, na sukcesorach i Kredytowach Jana Nietyxy, na sukcesorach Michała Orzeszki oraz na dalszych osobach do Kancelaryi Ziemskiej Kobryńskiej pod obowiązkiem przysięgi, sześciu tygodniami przed terminem następnego zjazdu na czterotygodniową persystencyą zadeterminował. Komornikiem dopełnienie werefikacyi mapy summaryuszow pod odpowiedzialnością potwierdził, oczem interessowane strony zawiadamiając, żeby wszyscy Kredytow i Pretensorow Tadeusza Niepokoyczyckiego, na tenże termin z dekretem Sądu Głgo w swoich kategoriach, oraz z dalszą potrzebną gotowością pod utratą wydzielonych sched stawali; przez tę awizacyą trzykrotnie w Gazecie Kurjera Littgo publikującą się wzywa. Datt. w Miernicy 1825 roku nowembra 26 dnia.

Józef Rószczy b. Podkomorzy Prezydent Graniczny Pttu Kobr. i Kawaler.

Ignacy Tukallo b. Sędzia Graniczny Pttu Ludzkiego Exdywizor.

Adam Laskowski b. Sędzia Grodzki Pttu Kobryńskiego.

Jan Nielubowicz Regent S. G.

3 Pantalion massyf mahoniowy na 5 oktav wygodnych, angielski; struktury najmocniejszej, najpierwszego fabrykanta Londyńskiego Klementego; jest do przedania na żmudzkiej ulicy w domie Starozakonnego Szenderowicza, na drugim piętrze N. 340.